

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 25Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117205858
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Melicherčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7117205858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v právnom spore žalobkyne: Y.W. W., C..XX.XX.XXXX, C. T..C. XXXX/X, I., zastúpená advokátom AK JUDr.Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO:35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, vedený pod sp.zn. SRSAspA 17999/16 zo dňa 8.2.2017.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 9.3.2017 sa domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom na Vansovej 2 v Bratislave, vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, vedenom pod sp.zn. SRSAspA 17999/16 zo dňa 8.2.2017. Požadovala aj náhradu trov konania.

2. Uviedla, že dňa 18.6.2014 ako spotrebiteľ uzavrela so žalovaným Zmluvu o úvere č.901302200, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 250,-€. Predmetnou úverovou zmluvou sa zaviazala žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach a to spolu s odplatom za poskytnutie úveru. Nakoľko počas splácania jednotlivých splátok sa dostala s platením do omeškania, žalovaný sa podaným návrhom na začatie rozhodcovského konania na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom pri Asociácii pre arbitráž domáhal, aby rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy rovnajúcej sa jeho údajnému dlhu z predmetnej zmluvy o úvere, pričom právomoc rozhodcovského súdu mala byť založená rozhodcovskou zmluvou, ktorú žalobkyňa uzatvorila so žalovaným popri samotnej úverovej zmluve na zabezpečenie úverového vzťahu. Na základe predmetného návrhu bol následne 8.2.2017 rozhodcovským súdom vydaný rozsudok.

3. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku podľa zák.č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkrétne podľa ust. § 45 ods.1, písm.e) z dôvodu, že rozhodcovskú doložku na podklade ktorej mala byť daná právomoc rozhodcovského súdu je nutné považovať za neplatnú, podľa § 45 ods.1 písm.i), j), k), z dôvodu porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, ako aj z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom, a na ktoré nemá žalovaný nárok, ako aj podľa ust. § 45 ods.1 písm.l), teda z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď zmluvu o úvere neposúdil ako bezúročnú a bez poplatkov a v rozpore s dobrými mravmi.

4. V súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka - § 53, § 54, § 39 OZ, platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola žalobkyňa toho názoru, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy k zmluve o úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu došlo k jednoznačnému zhoršeniu jej postavenia v pozícii spotrebiteľa, resp. k vzniku hrubého nepomeru v právach medzi žalobkyňou a žalovaným so zmluvy o úvere. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku (§53 ods.1, ods.4, písm.r) OZ) ide najmä z dôvodu, že žalovaný si priamo a autoritatívne, v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy možnosť výberu, či prípadný spor predloží stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému všeobecnému súdu SR. Právo výberu akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh, teda v konečnom dôsledku ide o žalovaného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby spory so spotrebiteľmi boli riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie oprávneného oveľa výhodnejšie. V konečnom dôsledku spotrebiteľ na základe takéhoto dojednaní rozhodcovskej zmluvy nemá reálnu možnosť rozhodnúť o tom, či spor s dodávateľom bude prejednaný pred všeobecným súdom SR alebo nie. Takúto možnosť má spotrebiteľ jedine v prípade, ak on sám je aktívnou, žalujúcou stranou. V prípade, ak žalobu podáva dodávateľ, spotrebiteľ nemá akúkoľvek možnosť zmeniť jeho rozhodnutie predložiť spor na riešenie rozhodcovskému súdu. Takto dojednaná rozhodcovská zmluva nenapĺňa reálne znaky alternatívne dojednanej rozhodcovskej doložky, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené vyplýva zo samotného účelu a teleologického výkladu predmetných ustanovení OZ, ktoré je nutné vykladať vo svetle únijnej právnej úpravy. V tomto smere poukázal na rozhodnutia súdov.

5. Uzatvorením rozhodcovskej zmluvy v dohodnutom znení spotrebiteľ si jednoznačne zhoršil svoje zmluvné postavenie (§54 ods.1 OZ). Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jeho bydliska na Okresnom súde Košice I a to podľa príslušných ustanovení procesných predpisov upravujúcich civilný proces a s garanciou ústavných práv, ktorých znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie, než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe okrem iného kratšími lehotami na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, vyššími trovami konania. Žalobkyňa navyše poukázala na to, že rozhodcovské konanie prebiehalo výlučne písomnou formou konania, čo podľa jej názoru môže znamenať zhoršenie postavenia spotrebiteľa, nakoľko nemala možnosť priamo komunikovať s rozhodcovským súdom, namietat' tvrdenia protistrany, alebo inak účinne sa v konaní brániť. Takáto rigidná písomná forma konania ako výlučná forma konania, tak podľa názoru žalobkyne hraničila až s porušením práva na spravodlivý súdny proces. Na rozdiel od žalovaného nemala reálnu možnosť ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, ani výber osoby rozhodcu, čím rovnako došlo k znevýhodneniu spotrebiteľa. Takáto zmluva predstavuje ukážkový príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane - spotrebiteľovi. Z uvedených dôvodov žalobkyňa mala za to, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

6. Okrem vyššie uvedeného mala za to, že rozhodcovská zmluva nebola platne individuálne dojednaná tak, ako to predpokladá Občiansky zákonník v ust. § 53 ods.2, z ktorého ustanovenia vyplýva, že pre skúmanie individuálnosti dojednaní je nutné posúdiť taktiež objektívnu možnosť ovplyvniť znenie tej ktorej podmienky zo strany spotrebiteľa a nielen to, či k dojednaniu podmienky došlo formálne na osobitnom liste papiera, alebo nie. Zmluvu o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ako ani rozhodcovskú zmluvu žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť, nijako zmeniť, upraviť znenie jej textu, vylúčiť jej dojednanie, nakoľko boli vopred predformulované a v takomto znení predložené spotrebiteľovi. Dodávateľ sám predložil rozhodcovskú zmluvu na podpis spotrebiteľovi bez toho, aby ho upozornil na právne dôsledky, ktoré preňho plynú z uzatvorenia takejto zmluvy. Na uvedených skutočnostiach nemení nič predformulovaný text zmlúv, ktoré malým, ťažko čitateľným písmom môžu obsahovať údajné prehlásenie spotrebiteľa o tom, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne. Spotrebiteľ o podobných vyjadreniach v zmluve nemal ani vedomosť v čase ich podpisu. Navyše žalobkyňa poukázala na tú skutočnosť, že z konania žalovaného ako dodávateľa pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere, ako i samotnej rozhodcovskej zmluvy vyplývalo, že rozhodcovská zmluva je neoddeliteľnou súčasťou samotnej zmluvy o úvere, bez uzavretia ktorej nie je možné uzavrieť ani samotnú úverovú zmluvu, z ktorého dôvodu mala za to, že v prípade takéhoto konania žalovaného v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o individuálnosti dojednaní rozhodcovskej zmluvy. Dodávateľ takýmto konaním zneužil slabšie postavenie spotrebiteľa v procese uzatvárania formulovaných zmlúv.

7. S poukazom na ust. § 53 ods.3 OZ dôkazné bremeno v otázke individuálnosti dojednania spočíva na strane žalovaného. Rozhodcovská zmluva so spotrebiteľom nebola individuálne uzatvorená, čo vyplýva z nemožnosti ovplyvniť jej formulárový obsah. Aj v tomto smere poukázala na rozhodnutia súdov.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva spôsobuje značný až hrubý nepomer v právach medzi spotrebiteľom a dodávateľom, predstavuje v zmysle platnej právnej úpravy, najmä s ohľadom na smernicu Rady 93/2013 EHS neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, ktorá nebola individuálne dojednaná, z ktorého dôvodu je neplatná. Na základe neplatného právneho aktu nemohla byť daná právomoc na rozhodnutie sporu rozhodcovský súd, ktorý predmetný rozsudok vydal.

9. Žalobkyňa zrušenia rozhodcovského rozsudku sa domáhala aj s poukazom na ust. § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Keďže uzavretá zmluva neobsahuje údaje o dobe trvania zmluvy a údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. 9 ods.2 požaduje ako obligátorne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ich absenciu ust. § 11 ods.1 písm.b) sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, žalobkyňa bola toho názoru, že žalovaný má nárok len na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 250,-€ bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Rozhodcovský súd však rozhodcovským rozsudkom žalovanému priznal nárok na plnenie aj v rozsahu úrokov a poplatkov.

10. Z obsahu uzavretej zmluvy je nepochybné, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobkyňa pri uzatváraní a plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe úverovej zmluvy sa zaviazala žalovanému v pravidelných mesačných splátkach vrátiť istinu s odplatom za poskytnutie úveru, t.j. súhrnne sa zaviazala zaplatiť žalovanému sumu 492,-€, pričom ročný úrok tak dosahoval hodnotu 96,79% (viď výpočet skutočnej hodnoty úrokovej sadzby a skutočnej RPMN k zmluve). Preto mala za to, že výšku dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru je potrebné považovať za neplatný právny úkon pre jeho rozpor so zákonom ako aj dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov dohodu o výške ročnej odplaty v miere takmer 96,79% z poskytnutých finančných prostriedkov je nutné považovať za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tomto smere uviedla, že priemerná úroková sadzba za poskytnutie úveru dosahovala v čase uzavretia úverovej zmluvy hodnotu 6,82%, o čom predložila prehľad priemerných úrokových sadzieb za poskytnutie úveru, vydávaný NBS, čo je viac ako 14-násobne menej ako je to v prejednávacom prípade. Poukázala aj na dohodnutú RPMN, ktorá predstavuje 45,02%, ktoré ustanovenie je potrebné považovať za nekalú prax žalovaného, nakoľko v skutočnosti výška RPMN dosahuje hodnotu horibilných 304,10% (viď výpočet skutočnej úrokovej sadzby a skutočnej RPMN k zmluve). Žalobkyňa preto mala za to, že žalovaný úmyselne v zmluvách, ktoré predkladal neinformovaným spotrebiteľom, uvádzal nižšie hodnoty RPMN, nakoľko neinformovaný spotrebiteľ bez príslušného vzdelania ich výšku nevie posúdiť a výhodnosť poskytovaných úverov posudzuje práve podľa takýchto údajov. Ak by žalovaný v zmluve uviedol skutočnú výšku RPMN (v prejednávacom prípade vo výške 304,10%) mnoho spotrebiteľov by zmluvu neuzavrelo. Hodnota RPMN v predmetnej zmluve dosahuje úroveň 45,2%, v skutočnosti však jej hodnota dosahuje úroveň 304,10%, čo znamená, že údaj o RPMN v zmluve o revolvingovom úvere je uvedený nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, čo ust. § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

11. Žalovaný vo veci podal vyjadrenie podaním zo dňa 28.4.2017. Aj keď ide o vyjadrenie k sp. zn. 25Csr/1/2017, týmto podaním žalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa ust. § 391 ods.1 CSP rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 22C/233/2016 zo dňa 18.1.2014 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. S poukazom na ust. § 45 zák.č. 335/2014 ods.1 mal za to, že tvrdenia žalobkyne nenachádzajú potrebnú právnu oporu, ktorou by dostatočne odôvodnila svoje tvrdenia. S poukazom na § 73 ods.8 zák.č.335/2014 bol toho názoru, že žalobkyňa bola vyzvaná na oznámenie výberu rozhodcovského súdu, čo však neoznámila, z ktorého dôvodu žalovaný si dovolil vybrať rozhodcovský súd v zmysle § 73 ods.8. Oznámenie o výbere bolo žalobkyňi doručené 27.6.2016. Podľa čl.II rozhodcovskej zmluvy strany sporu sa dohodli riešiť všetky sporu vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., alebo pred príslušným všeobecným

súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. V tomto smere poukázal na mylné tvrdenie žalobkyne, ktorá uvádzala, že nebola možnosť podrobiť sa všeobecnému súdu, avšak podľa jeho názoru, rozhodcovská zmluva uvádza v ďalšej časti aj to, že zmluvné strany sa majú možnosť obrátiť aj podľa písm.b) na všeobecný súd. Z uvedeného jasne vyplýva, že nebola daná výlučnosť rozhodcovského súdu a žalovaný v prípade nespokojnosti mal možnosť obrátiť sa aj na všeobecný súd. Námietku voči právomoci súdu bolo možné podať aj v čase, keď žalovanému bola doručená výzva na žalobnú odpoveď, čo v danom prípade takáto odpoveď doručená nebola. Žalobkyňa mala možnosť v lehote 10 dní odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby bola dotknutá platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo opäť naznačuje skutočnosti, že ich vzájomná podmienenosť je vylúčená. Na odstúpenie a to aj bez uvedenia dôvodu v lehote 10 dní odkazuje čl.II ods.3 rozhodcovskej zmluvy. Ak by žalobkyňa nestihla túto lehotu, mala možnosť sa dovolávať neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, alebo výberu rozhodcu priamo v rozhodcovskom konaní, o čom bola poučená vo výzve na žalobnú odpoveď. Napriek svojej nespokojnosti ostala v konaní nečinnou. Na podporu uvedených tvrdení poukázal na súdne rozhodnutia.

13. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala neprijateľnosťou rozhodcovskej zmluvy, podľa názoru žalovaného sa aj v tomto smere mylí. Podľa ust. § 53 ods.4 písm.r) OZ neprijateľnou podmienkou je dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V danom prípade je nepochybné, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi stranami sporu je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania, alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní - žalovaný poukázal na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.5.2011, sp.zn. 14NcC/10/2011. Navyše považoval za logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, bude to práve dodávateľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd, alebo priamo na rozhodcovský orgán. Následky tohto procesného kroku upravuje príslušné procesné právo, nie rozhodcovská zmluva. Navyše podľa ust. § 19 ZoRK, podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, alebo pred iným rozhodcovským súdom, čo znamená prekážky litispendencie pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci, a to aj v obrátenom procesnom postavení. Prijatie argumentácie žalobkyne by znamenalo pre žalovaného len jediné a to úplné znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre žalovaného.

14. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva z ust. § 4 ods.2 písm.r) pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch, zák.č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, ako aj aktuálne účinného ust. § 9 ods.2 písm.v) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Platné a účinné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských úverov sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v občianskom zákonníku nielen lex specialis, ale aj lex posterior, teda jednoznačne majú prednosť pri aplikácii.

15. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej zmluvy o úvere. Zároveň žalovaný poukázal, že žalobkyňa svojim podpisom zo dňa 18.6.2014 vyhlásila, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí a prehlasuje, že pred uzatvorením zmluvy bola osobitne poučená o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Svojim podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasila s uzavretím rozhodcovskej zmluvy, a preto jej tvrdenia, že nemala vedomosť o rozhodcovskej zmluve sú mylné a nedôvodné. Žalovaný mal za to, že splnil všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, zákonom o spotrebiteľských úveroch a nakoniec aj OZ, pretože predmetná rozhodcovská zmluva bola uzatvorená písomne, individuálne na samostatnom liste papiera, oddelená od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobkyňa bola daná možnosť využitia riešenia sporov buď formou rozhodcovských súdov, alebo všeobecných súdov, okrem toho bola vyzvaná dňa 27.6.2016 o výbere rozhodcovského súdu, alebo možnosti odmietnutia rozhodcovského konania, avšak svojím nekonaním dala podľa zákona možnosť výberu rozhodcovského súdu žalovanému. Ďalšie vyjadrenie sa týkalo rozhodnutia Okresného súdu v Žiari nad Hronom.

16. Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav:

17. Dňa 18.6.2014 strany sporu uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.901302200, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 250,-€, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť a zaplatiť aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 242,-€, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 492,-€. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom boli tvorené súčtom úroku vo výške 23,22% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavovalo sumu vo výške 58,08 € a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu vo výške 183,95 €. Žalobkyňa sa zaviazala celkovú sumu 492,-€ zaplatiť do 25.6.2015. Súčasne zobrala na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a bola vo výške 96,80%.

18. Podľa bodu 3 uzatvorenej zmluvy, žalobkyňa ako spotrebiteľ zobrala na vedomie, že výška RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je 45,02%. Súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

19. V totožný deň, t.j. 18.6.2014 bola podpísaná na osobitnej listine Rozhodcovská zmluva podľa ust. § 3a nasl. zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

20. Podľa článku II uzavretej rozhodcovskej zmluvy, všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č.9013022000, uzatvorenej dňa 18.6.2014, vrátane sporov o jej platnosť, výklad, alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú zo zmlúv súvisiacich s uvedenou úverovou zmluvou, alebo zo zmluvných vzťahov zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu, ako sú napr. ručiteľské vyhlásenie, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, dohoda o zmluvnej pokute, záložná zmluva na hnuťelné, nehnuteľné veci, dohoda o vyplnení zmeniek, zmenka, dohoda o uznaní dlhu, zmluva o zabezpečovacom postúpení pohľadávky a spory, ktoré vzniknú z uplatnenia práv z týchto vzťahov budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu - OSP. Podľa bodu 2. sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienka tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Zmluvné strany sa dohodli aj na tom, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od zmluvy aj bez uvedenia dôvodu a to v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

21. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž Bratislava súd zistil, že žalovaný, spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. dňa 10.10.2016 podal na tomto súde proti žalobkyni návrh na začatie rozhodcovského konania, ktorým sa domáhal zaplata istiny úveru vo výške 106,-€, úroku vo výške 23,22% zo sumy 250,-€ od 19.6.2014 do 30.7.2014 vo výške 6,68 €, zo sumy 209,-€ od 31.7.2014 do 21.8.2014 vo výške 2,93 €, zo sumy 168,-€ od 22.8.2014 do 28.9.2014 vo výške 4,06€, zo sumy 127,-€ od 29.9.2014 do 3.11.2014 vo výške 2,91 € a zo sumy 106,-€ od 4.11.2014 do zaplata, zaplata nesplateného poplatku vo výške 183,95 €, ako aj úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 106,-€ od 26.6.2015 do zaplata, zmluvnej pokuty vo výške 33,-€, ako aj poplatku za upomienky vo výške 10,-€, rovnako trov rozhodcovského konania.

22. Súčasťou návrh na začatie rozhodcovského konania okrem zmluvy o spotrebiteľskom úvere, všeobecných podmienok, rozhodcovskej zmluvy sú aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov, prehľad práv, povinností

a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, pokus o zmier zo dňa 11.4.2016, výzva žalovaného k označeniu rozhodcovského súdu zo dňa 2.5.2016, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu, bez uvedenia dátumu, z obsahu ktorého je zrejmé, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa nevyužila možnosť výberu stáleho rozhodcovského súdu, resp. neodmietla riešenie sporov v rámci rozhodcovského konania v zmysle výzvy, žalovaný oznámil žalobkyni, že spory, ktoré vznikli zo Zmluvy o úvere, uzatvorenej dňa 18.6.2014 vrátane sporov o jej platnosť, výklad, alebo zrušenie budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava. Súčasťou rozhodcovského spisu je ustanovenie rozhodcu na rozhodnutie vo veci samej zo dňa 10.10.2016, uznesenie, výzva na žalobnú odpoveď Stáleho rozhodcovského súdu, rozhodcu Mgr.Richarda Mošaťa, ktorým uznesením rozhodol, že Stály rozhodcovský súd nariaďuje písomné konanie vo veci, zasiela žalovanej žalobu a súčasne ju vyzval, aby v lehote 30 dní od doručenia predložila rozhodcovskému súdu písomnú žalobnú odpoveď, aj doručenia o doručení predmetného uznesenia žalobkyni zo dňa 30.12.2016.

23. Dňa 8.2.2017 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp.zn. SRSAspA 17999/16, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému, t.j. spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o. sumu 106,-€, úrok v sume 16,58 €, poplatok v sume 183,95 €, úrok vo výške 23,22% ročne zo sumy 106,-€ od 4.11.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 106,-€ od 26.6.2015 do zaplatenia. Súčasne bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu 33,-€ a poplatok za upomienku 10,-€, ako aj trovy rozhodcovského konania vo výške 105,31€. Podľa bodu 4 výroku rozsudku, žalobkyňa bola povinná žalovanému zaplatiť uvedené nároky v bode 1 až 3 spoločne v mesačných splátkach po 70,-€, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalovaného s tým, že prvá splátka sa stala splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

24. Podľa priloženej fotokópie doručeny žalobkyňa rozhodcovský rozsudok prevzala 17.2.2017, z ktorého dôvodu rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.5.2017 a dátum vykonateľnosti nastal 3.7.2017. Uvedené skutočnosti súd zistil z doložky právoplatnosti a vykonateľnosti.

25. Podľa ust. § 73 ods.1 zák.č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

26. Podľa ust. § 46 ods.1 cit. zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

27. Podľa ust. § 73 ods.3 cit. zákona rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

28. Podľa ust. § 3 ods.1 zák.č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

29. Podľa ust. § 4 ods.1 cit. zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

30. Podľa ust. § 4 ods.2 zák.č.244/2002 Z.z. rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

31. Podľa ust. § 45 ods.1 zák.č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Podľa ust. § 45 ods.3 citovaného zákona súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutá časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

33. Podľa ust. § 52 ods.1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Podľa ust. § 53 ods.1, 2, 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpísaním zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

35. Podľa ust. § 53 ods.4 písm.r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa ust. § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa ust. § 46 ods.2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

38. Podľa ust. § 1 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia uvedených zmlúv o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

39. Podľa ust. § 9 ods.1 citovaného zákona, v znení účinnom v čase uzavretia uvedených zmlúv o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

40. Podľa ust. § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia uvedených zmlúv o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

41. Podľa ust. § 11 ods.1 zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia uvedených zmlúv o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Za nespornú skutočnosť v tomto konaní súd považoval to, že medzi stranami sporu bola dňa 18.6.2014 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.901302200, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 250,-€. Nespornou skutočnosťou bolo aj to, že v tožný deň bola uzatvorená aj Rozhodcovská zmluva i to, že Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri Asociácii pre arbitráž bol dňa 8.2.2017 vydaný rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 17999/16. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetnú zmluvu žalobkyňa uzatvárala ako fyzická osoba, spotrebiteľ, uzavretú zmluvu je nutné považovať za zmluvu spotrebiteľskú.

43. Súd skúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy. V tomto smere sa stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy k zmluve o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 18.6.2014 došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia žalobkyne v postavení spotrebiteľa, resp. k vzniku hrubého nepomeru v právach medzi žalobkyňou a žalovaným zo zmluvy o úvere. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods.1, ods. 4 písm.r) OZ) ide najmä z dôvodu, že žalovaný priamo a autoritatívne, v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej úverovej zmluvy možnosť výberu, či prípadný spor predloží Stálemu rozhodcovskému súdu, alebo príslušnému všeobecnému súdu SR. Právo výberu akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh, teda v konečnom dôsledku ide o žalovaného, ktorý mal eminentný záujem na tom, aby boli spory so spotrebiteľmi riešené pred rozhodcovským súdom. V konečnom dôsledku tak žalobkyňa ako spotrebiteľ na základe tohto dojednania rozhodcovskej zmluvy nemala reálnu možnosť rozhodnúť o tom, či spor s dodávateľom bude prejednaný pred všeobecným súdom, alebo nie. Túto možnosť by mala v prípade, ak by bola žalujúcou stranou. Takto dojednaná rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná, keďže nebola výsledkom prejavenej slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Individuálne dojednanie je také, kde má spotrebiteľ možnosť ho neprijat', odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Dôkazné bremeno na preukázaní individuálneho dojednania je v tomto prípade na žalovanom, dodávateľovi. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola na samostatnom papieri, a že v zmluve bolo uvedené, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo od zmluvy odstúpiť a to aj bez uvedenia dôvodu v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená súčasne so zmluvou o úvere, má charakter formulárovej zmluvy, táto bola vopred žalovaným ako dodávateľom pripravená a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť jej znenie, ani konkrétny obsah. Mohla len túto rozhodcovskú zmluvu (ako aj úverovú zmluvu) odmietnuť ako celok, alebo ich prijať a podrobiť sa všetkým stanoveným podmienkam. Žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť

zmluvu v časti, ktorý orgán bude rozhodovať v prípade sporu a rovnako nemala možnosť ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, príp. samotného rozhodcu. Tak ako konštatovala žalobkyňa v samotnej žalobe, z praxe je známe, že návrhy na začatie konania podávajú výlučne dodávatelia, čím sú spotrebiteľia zbavení možnosti obrátiť sa na všeobecný súd. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že existuje dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle u st. § 43 ods.1 písm.e) zák.č. 335/2014 Z.z..

44. Ďalším dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku sú dôvody uvádzané v ust. §45 ods.1 písm.i, j, k, l) a to z dôvodu porušenia všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, keď rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania, na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom, a na ktoré nemá žalovaný nárok i z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď zmluvu o úvere neposúdil ako bezúročnú a bez poplatku a v rozpore s dobrými mravmi.

45. Podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ust. § 9 ods.2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať aj náležitosti podľa písm.f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písm.k), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

46. Aj v tomto smere je nutné dať za pravdu žalobkyni, že uzavretá zmluva zo dňa 18.6.2014 neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods.2 požaduje ako obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ich absenciu ust. § 11 ods.1 písm.b) sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Žalovaný mal tak nárok na vrátenie len ním poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 250,-€ bez úrokov a poplatkov. Súd však rozhodcovským rozsudkom priznal žalovanému aj nárok na plnenie aj v rozsahu úrokov a poplatkov.

47. Podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je nutné konštatovať aj zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods.1 písm.l), keď v danom prípade strany sporu dohodli fixnú úrokovú sadzbu 23,23% a výšku ročnej percentuálnej miery nákladov 96,80%, čo vyplýva aj zo samotného výpočtu úrokovej sadzby a RPMN k zmluve. V danom prípade súd dospel k záveru, že dohodnutý úrok nie je v zákonom dohodnutej výške. Aj úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 OZ). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov, alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke NBS - ktorý prehľad priemerných úrokových sadzieb za poskytnutie úverov vydávaných NBS predložila aj žalobkyňa a sú súčasťou žaloby, boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch za obdobie do jedného roka v júni 2014, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 6,82%. Úroková sadzba predmetného úveru je teda viac ako trojnásobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Tomu zodpovedá aj dohodnutá RPMN vo výške 45,02%. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 OZ, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný.

48. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že rozhodcovská zmluva je neplatná, v súlade s ust. § 45 ods.1 písm.e). Preukázané boli aj ďalšie dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods.1 písm. i, j, k, l) zák.č. 335/2014 Z.z., z ktorého dôvodu súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž v Bratislave dňa 8.2.2017, sp.zn. SRSAspA 17999/16.

49. Podľa ust. § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Súd pri rozhodovaní o trovách vychádzal z ust. § 255 ods.1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

52. Podľa ust. § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.